

Alles voor een propere buurt

Blikjes, papiertjes, lege zakjes chips. Ze komen dikwijls terecht op plaatsen waar ze niet thuishoren. Soms onbewust en onbedoeld, maar al te vaak ook opzettelijk. Een doorn in het oog voor heel wat Ninovieters.

Voor sommigen zelfs zo ondraaglijk dat ze zelf de handen aan de ploeg slaan. Sinds 2018 trekken de zwerfvuiljagers onder aanvoeren van opperjager Kris De Wit door Ninove op zoek naar zwerfvuil. Getooid met een geel hesje, een vuilnisprikker en een (doorgaans goedgevulde) vuilniszak, trotseren ze weer en wind. Wij trokken er met hen op uit om te praten over wat hen drijft en over hoe zij met elke actie Ninove een beetje mooier maken.

Kris, jij legde de basis voor de zwerfvuiljagers. Hoe is dat zo gekomen?

Kris: "Voor ik met de zwerfvuiljagers begon, leerde ik aan de kust de Proper Strand Lopers kennen. Dit is een project dat zich richt op zwerfvuil op onze stranden. Ik ben enkele keren met hen mee gaan opruimen, en zij maakten me warm om in Ninove een gelijkaardig initiatief uit de grond te stampen. Ik ben eerst op mijn eentje begonnen. Dat ging in het begin wel eens gepaard met schaamte, al weet ik niet waarom. Wanneer ik ergens aan het opruimen was en er kwam een auto in de straat gereden, deed ik snel alsof ik iets anders aan het doen was. Die schroom is nu wel helemaal weg. Een mens doet soms rare dingen (lacht).

Het idee om het wat grootser aan te pakken, groeide snel. Via Facebook besloot ik om medestanders te zoeken die mee hun schouders onder de opruimacties wilden zetten. Dit startte in februari 2018. Ninove en de elf deelgemeenten zouden één keer per jaar bezoek krijgen van de zwerfvuiljagers. Onze Facebookgroep telt ondertussen zo'n 800 leden. Die ruimen natuurlijk niet allemaal mee op. Velen voorzien ons vooral van de hoogstnoodzakelijke morele steun. Zo'n 180 mensen gingen minstens één keer mee op zwerfvuiljacht. Maar we hebben een harde kern van zo'n 20 vrijwilligers. Voor elke opruimactie zijn we minstens met een man of tien. Maar soms zijn we ook met 20 tot 30 vrijwilligers. Veel hangt natuurlijk af van het weer en de tijd van het jaar."

En wat is dan de buit van zo'n zwerfvuiljacht?

Kris: "Dat verschilt van keer tot keer. In totaal vulden we al zo'n 3.100 vuilniszakken met zwerfvuil en sinds onze opstart hebben we zo'n 1.100 opruimingen georganiseerd. Maandelijks hebben we een grote opruimactie, maar de meeste van onze leden trekken er regelmatig ook alleen op uit, of spreken af met enkele andere zwerfvuiljagers. Na elke opruimactie registreren we wat we hebben opgeruimd. Zo kunnen we onze acties ook tastbaar maken".

Zien jullie de zwerfvuilproblematiek verergeren?

Kris: "Verbeteren doet het zeker niet. Het blijft, vrees ik, een probleem dat eigen is aan de mens. Waar mensen zijn, is afval. Vroeger werd daar veel losser mee omgesprongen, maar vandaag hameren we meer op het belang van afvalverwerking en recyclage. Dat heeft natuurlijk een prijs en veel mensen maken dan de rekensom. Het is nu eenmaal goedkoper om je afval ergens te dumpen dan het naar het containerpark te brengen. Soms is er gewoon te veel afval voor ons om op te ruimen. Dat zijn dan echt sluikstorten. Sinds onze start in 2018 maakten we al zo'n 600 meldingen van

sluikstorten. Die worden dan door de stadsdiensten opgehaald. Doorgaans probeert men dan ook te achterhalen wie de dader is.”

Jullie proberen ook te sensibiliseren?

Kris: “Dat is voor ons heel belangrijk. We spreken mensen soms echt aan als we zien dat er dingen gebeuren die niet door de beugel kunnen. Maar het gaat ook verder dan dat. In samenspraak met het parket van Dendermonde nemen we minderjarigen die betrappt zijn op sluikstorten mee tijdens onze zwerfvuiljachten. Dit is een alternatieve straf waarbij ze met de neus op de feiten gedrukt worden: sluikstorten heeft een grote impact op ons milieu.”

De zwerfvuiljagers lijken ook een hechte vriendengroep te zijn?

Kris: “Dat is absoluut zo. Dat vind ik ook het leuke aan de zwerfvuiljagers. We kenden elkaar niet voor we hiermee van start gingen, maar het schept wel een band. Heel wat van onze leden komen van heel diverse achtergronden. Zelf ben ik ambtenaar bij de Vlaamse overheid, Hilde en Linda komen uit de onderwijswereld, Robrecht is preventieadviseur, Karolien werkt bij familiehulp, Patricia is opvoedster, en Catherine is verpleegkundige. We hebben allemaal ons eigen verhaal. We proberen elke opruimactie ook te koppelen aan een leuke activiteit om nog even te ontspannen. Een zwerfvuiljacht duurt maximaal twee uur. Daarna gaan we vaak nog iets drinken in een café in de buurt. Wanneer het mooi weer is doen we steevast een terrasje. Maar het gaat ook verder dan zwerfvuil. Vanuit ons engagement zijn we bijvoorbeeld twaalf keer gaan helpen na de overstromingen in Pepinster. Dat was hartverwarmend.”

En wat zijn dan de drijfveren van de andere zwerfvuiljagers?

Kris: “Een rode draad is zeker de zorg om het milieu en de ergernis om in een vuile buurt te moeten wonen. We zijn het er allemaal over eens dat het stadsbestuur veel inspanningen doet, die desondanks onvoldoende zijn. Daarom proberen we op deze manier ons steentje bij te dragen. We krijgen daar vanuit het stadsbestuur veel lof voor en dat doet ons deugd. Na onze duizendste opruiming trakteerde het stadsbestuur ons op een picknick. De samenwerking met de stad, en dan vooral de dienst integrale veiligheid, loopt echt gesmeerd. We krijgen ook steeds vaker aanmoediging van voorbijgangers. Mensen die voorbijrijden en even stoppen om te zeggen dat we goed bezig zijn. Soms trakteren mensen ons ook op een pint. Ooit stopte zelfs het ijskarretje en mochten we een ijsje eten. Veel mensen appreciëren ons werk echt, al zijn er ook heel wat mensen die ons gek verklaren (lacht).”